

Денисенко Ю.М.

*кандидат архітектури, доцент,
Одеська державна академія будівництва та архітектури*

Чемерис В.В.

*студентка,
Кропивницький інститут
ПВНЗ «Університет сучасних знань»*

Чернявська Д.Л.

*студентка,
Одеська державна академія будівництва та архітектури*

КЛАСИФІКАЦІЯ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ З ПОГЛЯДУ НА ІНТЕГРАЛЬНУ ПРИРОДУ БУДОВИ ВСЕСВІТУ

Погоджуючись з Платонівським твердженням, що Всесвіт, як і людина, складається з духа, душі і тіла, і виходячи з прийнятої гіпотези, що будь які явища чи об'єкти Всесвіту, в тому числі й явища та об'єкти дизайну та архітектури, також мають інтегральну трирівневу побудову і складаються з духовно-інформаційного, душевно-емоційного і матеріального (фізичного) рівнів існування, всі наукові дослідження ми також можемо класифікувати за зазначеними рівнями. Рівні досліджень визначають рівні і характер об'єкту, предмету, мети і завдань досліджень.

Найчастіше наша матеріально-орієнтована наукова парадигма ставить перед людством питання вирішення наукових проблем, що лежать в царині матеріального (фізичного) буття. Мова йде про, перш за все, вузькоспеціальні дослідження, які шукають відповіді на запитання, що стосуються саме матеріальних сторін досліджуваних об'єктів та процесів. Ці питання: «ЩО?», «Де?», «КОЛИ?». Питання «ЯК?» і «ЧОМУ?» дослідження матеріального рівня або взагалі не ставлять, або пробують вирішувати, використовуючи лише матеріальні чинники, що у разі дійсної наявності трирівневої структури Всесвіту буде мати лише поверховий характер, без можливості розуміння дійсних глибинних причин існування явищ.

Дане твердження ілюструється неможливістю отримання повноти знань і дійсних розумінь процесів і явищ, які стосуються таких галузей, як природознавство, біологія, медицина, психологія [1, с. 12], і таких інших. Існують проблеми пояснення ряду явищ і в суто матеріальних сферах науки, чи то з причин недосконалості фізичних приборів, чи то з причин невідповідності деяких зафіксованих явищ існуючим ортодоксальним фізичним законам та теоріям. Тому такі явища, як і спроби їх пояснити починають відносити до метафізики чи «лженауковості», пояснюючи лише тільки певні сторони явищ, замовчуючи та ігноруючи незрозумілі моменти.

Хоча необхідно зазначити, що наука і є найбільш передовою, коли відкривши щось нове, починає руйнувати старі і загальноприйняті наукові

парадигми і стереотипи, вводючи невідомі до того істинні знання, довгий час приховані від людства.

Матеріалістична парадигма допускає існування психології і психологічних процесів, як певної рефлексії матеріального органу (мозку), але дуже багато проблем психології не вирішені і не можуть бути вирішеними, спираючись лише на матеріалістичну основу всього буття. До того ж об'єкти, предмети, цілі і завдання психологічних, філософських, та інших подібних досліджень вказують нам, що вони є дослідженнями не матеріалістичного рівня, а рівнів духовно-інформаційного чи (та) душевно-емоційного.

Багатовекторність проблем сучасного буття, рішення яких є гостро-необхідним для теперішнього людства, техногенна діяльність якого ставить під сумнів саме подальше його існування, потребує наукових досліджень, які б охоплювали відразу два, а то й три зазначені рівні існування об'єктів та явищ.

Саме такі підходи до проведення наукових досліджень стають дедалі актуальнішими і в таких галузях знань, як теорія та практика архітектури та дизайну, щоб одночасно охоплювати різні рівні існування об'єктів та процесів, для кращого розуміння «ЧОМУ?» все так сталося і стається і «ЯК?» зробити, щоб середовище, що проектується людьми, і предметне наповнення створеного штучного середовища стали дійсно гармонійними людям і оточуючій природі.

Рішення складних проблем все частіше вимагає від дослідників проведення не вузькоспеціальних, а міждисциплінарних досліджень.

Виходячи з вищезазначеного, всі дослідження можливо класифікувати:

I. За ознаками рівнів існування явищ на:

1) дослідження, які направлені на вивчення явищ, що знаходяться на одному певному рівні існування (на матеріальному, або на душевно-емоційному, або на духовно-інформаційному);

2) дослідження дуальні, що охоплюють два рівні з трьох вище зазначених;

3) дослідження інтегральні, які охоплюють всі три рівні існування Всесвіту, об'єктів та явищ.

II. За ознаками охоплення галузей знань: вузькоспеціальні та міждисциплінарні.

Не принижуючи користь і значення вузькоспеціальних досліджень, які поглиблено вивчають певну вузьку тему чи проблему, необхідно все ж зазначити, що реальна можливість всебічного і повного рішення будь яких проблем є можливими лише при умові охоплення дослідженням відразу всіх трьох рівнів існування, ще й в міждисциплінарному аспекті, як то бачить східна методологія сприйняття і пізнання світу (тут наочно демонструється принцип синтезу, на противагу західному принципу аналізу, тобто так звичного підходу розкладання явищ на окремі складові і їх відокремленого вивчення без розуміння цілісного буття).

Суспільства людей проходять різні стадії своєї еволюції, циклічно замінюючи авторитарні форми правління та існування на більш демократичні. Будь-яка авторитарна формація боїться хоч би яких проявів свободомислення. Тому саме авторитарні суспільства так «ревностно» захищають існуючі юридичні, релігійні, ідеологічні чи наукові догмати, намагаючись

інформаційно, психічно і фізично знищувати тих, хто зробив дійсні наукові відкриття, відкриття, які проявленням істини виявились не відповідними встановленим нормам буття певного суспільства, чи які загрожують його кермачам та ідеологам. Хоча вищезазначені «кермачі» та «ідеологи» так чи інакше самі страждали і страждають від результатів впровадження в життя хибних знань.

Але, саме завдяки сміливій руйнації чи корекції існуючих ідеологічних і наукових парадигм найбільш прогресивними вченими наука розвивалась завжди, розвивається зараз і буде розвиватись в майбутньому.

Існування в наш час демократичних (хоч і в різній мірі демократичних) тенденцій дає можливість відмовитись і в науці від домінування монопарадигм, та зробити можливим одночасне існування полі-векторних, поліпарадигмальних підходів, з повагою до тих досліджень і результатів досліджень, які не вписуються в прийняті рядом наукових чиновників поняття. І не сприйняття будь яких досягнень інакомислячих повинно бути науково обґрунтованим і науково доведеним в наукових дискусіях, а не проявлятися у формі заборон та обвинувачень у лженауковості чи в інших гріхах (до того ж нерідко обвинувачень тих, хто справді рухає науку). І сам принцип одночасного існування в науці кількох наукових парадигм зробить розвиток науки ще більш стрімким і результативним.

Список використаних джерел:

1. Философия: учебник // А.П. Ветошкин, С.И. Некрасов, Н.А. Некрасова. – Москва: Проспект, 2016. – 560 с.

Довгаль Р.О.

студент,

*Кременецька обласна гуманітарно-педагогічна академія
імені Тараса Шевченка*

ВИКОРИСТАННЯ НА УРОКАХ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА ТВОРІВ КОМПОЗИТОРІВ-КЛАСИКІВ

Музика в сучасному світі – це не просто предмет розваги, а могутній засіб виховання, саморозвитку та самовдосконалення особистості. Естетичний смак, музичну культуру, потреба в спілкуванні з високохудожніми творами мистецтва необхідно формувати саме в ранньому віці. Тому розвиток інтересу до музики, до музичних занять, пошуки дієвої методики музичної роботи в школі є дуже актуальними.

Думка про різнобічність сприймання світу справжнім художником та багатство його творчості отримує підтвердження на прикладі музики Вольфганга Амадея Моцарта (1756–1791). Розповідь про життя і творчість геніального австрійського композитора підготує учнів до сприймання його творів.